

inn til Sørdeifjorden
 en korvette som ble
 fager ved Frannæs mek.
 d. Den tilhører A.S. Thor
 skal være med i «Thors-
 »-ekspedisjonen. Korvet-
 tene vil bli levert etter
 ing i midten av novem-
 oreløbig er det den eneste
 selskapet har anskaffet
 e peiagiske ekspedisjoner,
 uken til at «Thorhammer»
 nytte korvetten som hval-
 er at dette kokeri er ut-
 med dampfremdriftsmaski-
 mens såvel «Thorshavet» som
 «Gjøvdi» har dieselmotorer og
 hengig anlegg som leverer
 til fabrikkanlegget. De kan
 bevege sig uten vanskelig-
 ed den fart de ønsker selv-
 leutvinnings går for fullt
 delvis anledning til selv
 rundt og pikke op skutt
 «vetten har derfor ikke
 samme praktiske betydning
 m som for «Thorhammer».

Bladets redaktør er H. C. Han-
 sen og styret består av følgende
 herrer: Karl Amandus, Anders
 Hamnerseth, Kjeld Haus, Andr.
 Hodnefjeld og Niels Henr. Kolderup.
 Det fremgår for øvrig av repor-
 tasjen i det første nummer at avi-
 sens utgivelsessted, Florø, går mot
 en lovende utviklingsperiode —
 hvilket også peker i retning av nye
 og større oppgaver for det glenrelste
 Høireorgan.

Selv om det gjelder hvad man
 kan kalle tungt arbeid, kan man bli
 utsatt for å overanstrenge muskle-
 ne ved å velge gale arbeidsstillin-
 ger og gal arbeidsteknikk. Mange
 slike ting kan vi lett merke. Om vi
 holder hårdt om et redskap f. eks.
 blir vi trett ganske raskt, holder
 vi derimot løst om det, merker vi
 ingen tretthet.
 I det hele er dette emne, riktig
 arbeidsteknikk, riktig bruk av men-
 neskelige muskler, et forsømt ar-
 beidsfelt. Her er meget å vinne, dels
 ved opplysning, dels ved undersøkel-
 ser. **TB 29.10.48 R. B.**

Forleden blev jeg anmodet
 attest for at en patient tren-
 sialbelysning til sitt arbeide
 måtte ha attest for å få i
 lysarmatur har trengte.
 avterer Forsynings- og
 ningsdepartementet at ved
 badekar må man ha la

101841
Årsberetning
 fra Slagen Kon-
 forening

Regnskapsåret 1948 er
 tet, og resultatet må ses a
 fredsstillende, når det dæ
 taes i betraktning.

Avlsarbeidet ligger på
 grunn av mangel på avis-
 spiller nok også inter-
 inn. Regnskapet gikk ut
 årskuer fordelt på 19 ut-
 med en gjennomsnitt på
 melk, 120,8 melkefett, 3,8
 100 f.e. gir 124 kg. melk
 vekt etter mål 403

De beste beretninger b
 ne er kg. melk, fett (pct.
 fett):

1) Brødr. Robgr. Ron
 (Dlands besetning, 11
 4218 — 3,72 — 156,7 f
 sammensetning: Tørt s
 pct., saftig fôr 28,1 pct.
 pct., kraftfôr 20,5 pct. B
 «Sølv», født 26. juni 40
 5235 — 4,22 — 220,8 —
 700 f.e. kraftfôr. — «M
 17. april 42 (rødkoll) F.
 Sigtun. Mor «Mørk», 5
 — 203,4. 3518 f.e. 4,02 f.
 Beste kvie: «Moll», født 1
 (rødkoll). Far «Froy Th
 «Mon», 4505 — 3,32 —
 f. e., 650 f.e. kraftfôr
 Røker: Eieren.

2) Morten Henriksen
 gårdstrand (rødkoll)
 13,7 årskuer, 3975, 3,73, 1
 pct. sammensetning: 1
 15,9, saftig fôr 19,3, beite
 pefôr 4,5, kraftfôr 1,7
 ningens beste dyr: «R
 20. febr. 38. Far «Rask».
 6085 — 3,97 — 202,1 33
 f. e. kraftfôr. «Flora» f
 40. Far «Lotus» 2154. 1
 5839. 4490 — 4,08 — 18
 953 f.e. kraftfôr. Røk
 Ogslaten.

3) Tore Petterøe, Hø
 strand (rødkollbesetning)
 kuer, 3402 — 4,22 — 1
 pct. sammensetning
 25,1, saftig fôr 5,2, beite
 fôr 8,5, kraftfôr 18,6 pe
 gens beste dyr: «Ragnh
 okt. 45. Far «Børn» M
 2650. 4126 — 4,25 — 17

Efter opgjøret

Av
Oscar Bergh

Det var dypt forstemmende under
 det store opgjør i odelstinget for-
 leden å høre den ene arbeiderpar-
 timann efter den annen stå op for
 å fortelle, at når arbeiderne —
 man sa virkelig arbeiderne — i mel-
 lemkrigsårene var mot forsvarsbe-
 vilgninger, var en av grunnene den,
 at her var dårlige tider. Arbeider-
 ne hadde det ondt, var arbeidsled-
 ge og hadde litet å kjøpe mat og
 klær for. Her var intet å forsvare
 efter arbeidernes opfatning, blev det
 sagt. Mange hørte dette argument
 med sorg. Men man kunde ønske
 å ta de menige arbeidere i forsvar.
 Det var først og fremst arbeider-
 lederne som i hine år brukte de
 vanskelige tider til å bryte ned for-
 svarsviljen. Arbeiderne som klasse
 var sikkert ikke dårligere nordmenn
 enn andre. Men mange blev ledet
 vill. Lønnede agitatorer fór rundt
 med det brukne gevær på jakkeop-
 slaget og søkte å innprente tilhø-
 rerne, at de ikke hadde noe å ver-
 ge. Og partiets presse fyrte jo
 under.

Det var en uverdigg og farlig, ja
 landsskadeligg agitasjon. Hvor had-
 de vi stått idag, om det norske folk
 i tidligere trengselstider hadde sagt:
 Vi går ikke til grensen, her er lit-
 tet mat og smått med klær. La
 bare angriperen ta det hele? Had-
 de vi i det hele hatt noen 1814,
 hvis folket den gang hadde respon-
 nert som Arbeiderpartiets ledere i
 20- og endel av 30-årene?

Er det bare et Elaraffenland som
 har krav på å bli forsvart? Et
 land i blomstring? Vår fedrelands-
 sang gir uttrykk for noe annet. Vi
 synger om «hårde tider», men tar

ken på friheten gav oss kraft
 til «å bære hungersnød og krig».
 «Og det gav døden selv sin ære».
 Slik må et folk, som vil leve, tenke.
 Den tid kan lett komme, selv om
 vi hadde hundre Brofossere og al-
 dri så mange Thagaarder, at vårt
 folk må lide savn, ja ha det ondt.
 Vil noen da stå op og si: Her er
 dårlige tider, la oss våbenløse gi
 landet til den første den beste som
 har lyst på å erobre det? Bare ett
 parti i Norge kan for tiden tenkes
 å ville optre slik. Alle andre er
 sikkert kommet bort fra mellom-
 krigstidens forvildelse. Vi har da
 lært noe.

Skal vi tenke å bygge videre i
 landet, må vi av fullt hjerte i mør-
 ke som i lyse tider kunne synge
 også siste vers av nasjonalsangen,
 det arbeiderpartiet i visse byer i sin
 tid strøk av 17. malsangene:

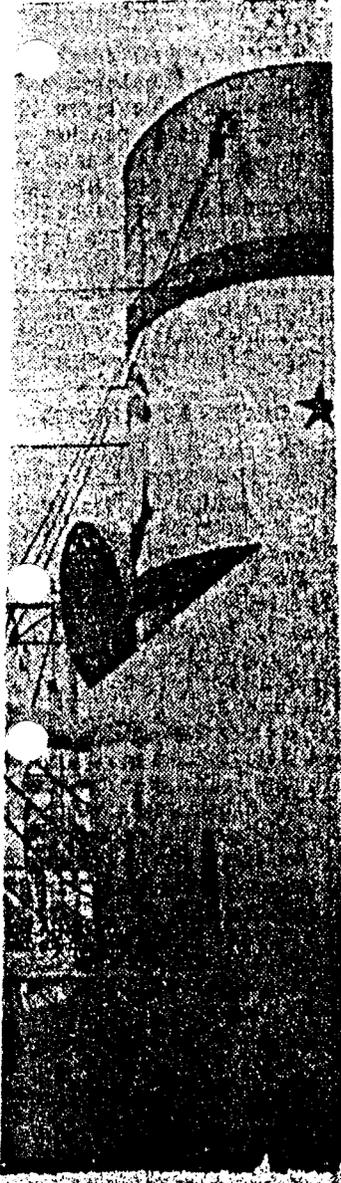
*Og som fedres kamp har hevet
 det av nød til seir,
 også vi når det blir krevet
 for dets fred slår leir.*

I alle situasjoner må vi bevare
 håpet som vi gjorde det under ok-
 kupasjonen. Vi må tro, at vi selv
 gjennom nød skal vinne frem til
 seir. Den tanke må aldri dukke op
 igjen, at det bare er et velstillet
 land som har krav på vår kjærlig-
 het og vårt forsvar. Vi må aldri
 mere fra et norsk parti få høre,
 at fylte kornkamre, kjøttholker,
 klæshyller og lommebøker skal være
 avgjørende for vår forsvarsvilje.

Hedde, 25. oktober 1948.

Oscar Bergh.

FELTMARSKALK WILHELM VON
 LEEB, som deltok i krigen på øst-
 fronten, blev forl. ved krigsforbryter-
 domstolen i Nürnberg kjent skyldig
 grusomheter mot sivilbefolkningen i
 de okkuperte deler av Sovjet-Sam-
 veldet. Dommen faller torsdag.

ingen opphøring